

סֵדֵר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ז תַּמּוּז:

סֵדֵר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

וְזֵהוּ: וְנַחַת אֲצוּאָה - שְׁהִיא עוֹמֶדֶת בְּצוּאָרוֹ, בְּבַחֲיַנַּת "בְּצוּאָרוֹ יֵלִין עוֹז", כַּנִּ"ל. וְזֵהוּ: 'בְּעָא לְמִשְׁלָפָה' - כִּי הוּא מְכַרַּח לְהוֹצִיא וּלְהַקִּיא כָּל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת וְהַדַּעַת שְׁבַלְע, בְּבַחֲיַנַּת: "חֵיל בָּלַע וַיִּקְאֵנוּ" כַּנִּ"ל. וְזֵהוּ מְשֻׁכָּה שְׁנֵה וְכוּ' - כִּי לֹא דִי שְׁהוּא מְקִיא וּמוֹצִיא קְדוּשַׁת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', אִף גַּם "מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל"; הֵינּוּ שְׁמֵכְרַח לְהוֹצִיא עֲצָמוֹת חַיּוֹתוֹ מִמָּשׁ, שְׁזֵהוּ בְּבַחֲיַנַּת גְּרִים. וְזֵהוּ בְּבַחֲיַנַּת: 'מְשֻׁכָּה שְׁנֵה', בְּבַחֲיַנַּת: "מַעְיו עֲשֵׂת שֵׁן" (שִׁיר־הַשִּׁירִים ה), הֵינּוּ שְׁמֵכְרַח לְהוֹצִיא עֲצָמוֹת חַיּוֹתוֹ מִתּוֹךְ קָרְבוֹ וּמַעְיו, בְּבַחֲיַנַּת: "מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל", בְּבַחֲיַנַּת: "רִדָּה בְּקָרֵב אוֹיְבֶיךָ", כַּנִּ"ל.

מִשָּׁה כַּמָּה הָיִי, עֲשֵׂר אֲמִין. מִשָּׁה הוּא בְּבַחֲיַנַּת נְבוּאָה, כִּי מִשָּׁה רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים. וְזֵה בְּבַחֲיַנַּת 'עֲשֵׂר אֲמִין', בְּבַחֲיַנַּת עֲשָׂרָה מִדְּרָגוֹת שֶׁל נְבוּאָה. כִּי עַל-יְדֵי מִטָּה עוֹז הַנִּ"ל שְׁעַל-יְדוֹ נִתְגַּלָּה הַכְּבוֹד כַּנִּ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְנְבוּאָה כַּנִּ"ל. שְׁקַל נְרָגָא בַּת עֲשֵׂר אֲמִין - נְרָגָא זֶה בְּבַחֲיַנַּת כְּלִי-מְלָאכָה שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְזֵהוּ: בַּת עֲשֵׂר אֲמִין - בְּבַחֲיַנַּת עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת שְׁבָהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם, שְׁהֵם בְּבַחֲיַנַּת כְּלִי-מְלָאכָה שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כִּי עַל-יְדֵי נְבוּאָה זוֹכִין לְאֲמוּנָה, שְׁהִיא בְּבַחֲיַנַּת עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת שְׁהֵם כְּלִי-מְלָאכָה שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כִּי עַל-יְדֵי אֲמוּנָה מַאֲמָרִים בְּחִדוּשׁ הָעוֹלָם, שְׁהֵם יִתְבָּרֵךְ בָּרָא הַכֹּל בְּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת כַּנִּ"ל. וְעַל-יְדֵי אֲמוּנָה זוֹכִין לְחִדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלַעֲתִיד, וְאִזּו יִתְעַר שִׁיר חֲדָשׁ הַנִּ"ל.

וְזֶהוּ: וְשׁוֹר עֶשֶׂר אַמִּין – זֶה בְּחִינַת הַשִּׁיר שֶׁלְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט וְכוּ', שֶׁהוּא יוֹד אוֹתִיּוֹת, בְּחִינַת עֶשֶׂר אַמִּין. וְזֶהוּ: וְשׁוֹר – זֶה בְּחִינַת (שִׁיר-הַשִּׁירִים ב): "מְדַלֵּג עַל הַהָרִים, מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת". 'הָרִים וְגְבָעוֹת' הֵם בְּחִינַת רִיחֹת, בְּבְחִינַת (שָׁם ד): "אֵלֶךְ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה", הֵינּוּ הַרְיָחוֹת הַגְּדֻלִים בְּגֹן עַל-יַדֵי קוֹל הַנְּגִינָה, שֶׁהוּא מִשְׁקָה אֶת הַגֶּן כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת: "מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ" וְכוּ' – זֶה בְּחִינַת הַנְּגִינָה הַנ"ל, שֶׁעַל-יְדוֹ גְּדֻלִים הַרְיָחוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת הָרִים וְגְבָעוֹת. וְזֶהוּ מְדַלֵּג וְכוּ' – זֶה בְּחִינַת הַמְדוּת שֶׁל הַנְּגִינָה, שְׁקוֹרִין מְאֻסִּין, שֶׁהֵם נַעֲשִׂין עַל-יַדֵי דְלוּג וְקַפִּיצָה עַל הַנִּימִין שֶׁבְּכַנּוֹר. וְזֶהוּ בְּחִינַת 'וְשׁוֹר עֶשֶׂר אַמִּין', הֵינּוּ בְּחִינַת הַנְּגִינָה הַנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת: 'מְדַלֵּג עַל הַהָרִים' וְכוּ' כַּנ"ל, כִּי עַל-יַדֵי בְּחִינּוֹת הַנ"ל זוֹכִין לְזֶה הַנְּגִינָה. וְזֶה הַנְּגִינָה הוּא בְּחִינַת הַקּוֹל הַנ"ל, בְּחִינַת קוֹל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא מִכְנִיעַ עֲקֹב דְּסִטְרָא אַחֲרָא וְזֶהוּ: וּמַחִיָּה בְּקַרְסְלָהּ וְקַטְלָהּ – שֶׁהִכָּה וְהַכְנִיעַ עֲקֹב דְּסִטְרָא אַחֲרָא עַל-יַדֵי בְּחִינַת קוֹל הַנְּגִינָה הַנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת קוֹל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא מִכְנִיעַ עֲקֹב דְּסִטְרָא אַחֲרָא, בְּבְחִינַת: 'וְיָדוֹ אוֹחֶזֶת בְּעֲקֹב עֵשָׂו', כַּנ"ל:

וְזֶה פְּרוּשׁ: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר. תִּקְעוּ – זֶה בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת הַכְּבוֹד, בְּחִינַת: "וּתְקַעְתִּיו יִתֵּד בְּמָקוֹם נְאֻמָּן וְהָיָה לְכִסֵּא כְבוֹד". בַּחֲדָשׁ – זֶה בְּחִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, בְּחִינַת שִׁיר חֲדָשׁ הַנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת שׁוֹפָר, בְּחִינַת הָרֵם כַּשֹּׁפָר קוֹלָךְ כַּנ"ל. וְהַדָּר מְפָרֵשׁ אִידֵי זוֹכִין עַל-יַדֵי הַתְּגִלוֹת הַכְּבוֹד, שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּקְעוּ, לְבְּחִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, בְּחִינַת שִׁיר חֲדָשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר' – וְזֶהוּ: בְּכֶסֶת לְיוֹם חֲגִינוּ. בְּכֶסֶת – זֶה בְּחִינַת נְבוּאָה, בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית י"ח): "הַמְּכַסֶּה אֲנִי מֵאֲבָרָתָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה", שֶׁזֶה בְּחִינַת

זֶה חֶסֶד וְזוֹה עֲבוֹר וְזוֹה זִמְתוּן וְזוֹה חֶסֶד

ל'תעד ◊ זממ'ר מוזהרנ'ת זצ"ל "צד'ר צצ'י מוקוה ש'ד'ה צצ'ד מוספ'רי רבנו יהיה תיקון רכב" ◊
◊ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◊

נְבוּאָה, בְּחִינַת (עמוס ג): "כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹקִים דְּבָר, כִּי אִם גְּלָה סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים". לְיוֹם חַגְנוֹ - הוּא רֵאשִׁי הַשָּׁנָה. זֶה בְּחִינַת אֲמוּנָה, שְׁנַת־תִּקּוּן עַל־יְדֵי תִקּוּן כַּח הַמְדַמָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת חַג, בְּבְחִינַת (ישעיה מ"ד): "וּבִמְחֹנָה יִתְאַרְהוּ". 'יִתְאַרְהוּ' - הֵינוּ תְּאָרִים וְשִׁבְחִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת כַּח הַמְדַמָּה.

כִּי כָּל הַתְּאָרִים וְהַשִּׁבְחִים שֶׁאֲנוּ מְדַמִּין אֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הֵם בְּבְחִינַת הַמְדַמָּה. כִּי בְּפְנִימִיּוֹת הַשֶּׁכֶל הוּא יִתְבָּרַךְ מִפְּשֻׁט לְגַמְרֵי מְכָל הַשִּׁבְחִים וְהַתְּאָרִים. נִמְצָא שֶׁכָּל הַשִּׁבְחִים וְהַתְּאָרִים הֵם בְּבְחִינַת הַמְדַמָּה. וְעַל־כֵּן כִּשֶׁהַמְדַמָּה מְבָרָר וּמְתַקֵּן, אִזּוּ יְכוּלִים לְסַדֵּר שִׁבְחִים וְתְּאָרִים לוֹ יִתְבָּרַךְ כִּי כִשְׂאִין הַמְדַמָּה מְתַקֵּן, אִזּוּ אֵין יוֹדְעִים כָּלֵל לְתֵאָר אֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּבִיכּוֹל, בְּשִׁבְחִים וְתְּאָרִים, כִּי כָּל הַשִּׁבְחִים וְהַתְּאָרִים הֵם בְּבְחִינַת הַמְדַמָּה כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת חַג, בְּחִינַת "וּבִמְחֹנָה יִתְאַרְהוּ". וְעַל־יְדֵי־זֶה נְתַתֵּקֵן הָאֲמוּנָה שֶׁהִיא בְּחִינַת רֵאשִׁי הַשָּׁנָה. כִּי עֶקֶר רֵאשִׁי הַשָּׁנָה, שֶׁאִזּוּ הוּא חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי בְּתֻשְׁרֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, הוּא תָּלוּי בְּאֲמוּנָה כַּנ"ל.

וְזֶה: בַּכֶּסֶף לְיוֹם חַגְנוֹ - כִּי עֶקֶר תִּקּוּן הַמְדַמָּה וְהָאֲמוּנָה הִיא עַל־יְדֵי נְבוּאָה כַּנ"ל. וְעַל־כֵּן רֵאשִׁי הַשָּׁנָה שֶׁהוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה, עֶקֶר רֵאשִׁי הַשָּׁנָה תָּלוּי בְּסִיּוֹן שֶׁהוּא קַבְּלַת הַתּוֹרָה, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נְתַתֵּקֵן הָאֲמוּנָה כַּנ"ל. וְעַל־יְדֵי תִקּוּן הַמְדַמָּה וְהָאֲמוּנָה, שְׁנַת־תִּקּוּן עַל־יְדֵי נְבוּאָה, בְּחִינַת: "בַּכֶּסֶף לְיוֹם חַגְנוֹ" - עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכִין לְבְחִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, בְּחִינַת שִׁיר חֲדָשׁ הַנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת "בְּחֲדָשׁ שׁוֹפֵר". וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַתְּגִלוֹת הַכְּבוֹד, בְּחִינַת תִּקְעוּ כַּנ"ל. כִּי עַל־יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַכְּבוֹד זוֹכִין לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַנְּבוּאָה וְכוּ' כַּנ"ל. וְכָלֵל כָּל הַבְּחִינּוֹת הָאֵלּוּ נַעֲשִׂין עַל־יְדֵי בְּחִינַת כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֵלֵינוּ יַעֲקֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִטָּה עִזוּ הַנ"ל,

כַּנ"ל, שְׁעַל-יַדֵּי-זֶה נַעֲשִׂין כָּל הַבְּחִינֹת הַנ"ל, כַּנ"ל:

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"מ:

יא יש הבלי עולם של שטות שהם בחינת הבל המה מעשה תעתועים, בחינת עבודה זרה. וצריכין לצאת מאלו ההבלים ולזכות להבלים דקדושה של תורה ותפלה וזה הוא בחינת גרים הנ"ל שעל-ידי-זה זוכין שיתגלה כבוד השם יתברך, ולכל התקונים הנ"ל:

יב כל התארים והשבחים שאנו מדמין אותו יתברך הם בבחינת המדמה. כי בפנימיות השכל הוא יתברך מפשט לגמרי מכל השבחים והתארים. ועל כן פשהמדמה מברר ומתקן אז יכולים לסדר שבחים ותארים לו יתברך. וכשאין המדמה מתקן אז אין יודעים כלל לתאר אותו יתברך כביכול:

סדר ימני מוהר"ן הי"מ:

לד ביום שני פרשת יתרו השכמנו והלכנו על הנחר שנקרש בליקה, כדי לבוא לתוך העיר שמעבר השני, כדי לילך לטבל במקוה ולהתפלל שם בבית המדרש, ואחר התפלה באתי לבית רבי יעקב יוסף גרו יאיר שהיא אכסניא שלי, אבל הוא בעצמו עדין לא בא לביתו ונתעכבתי שם בטשערין כל אותו השבוע עד יום שלישי פרשת משפטים ביום שני פרשת יתרו כשבאתי לבית רבי יעקב יוסף גרו יאיר דברתי תחלה עם כל בני-ביתו מהשדוף שעשה בקרוב מבראד וזה נצרך לי לידע אחר כך אכלנו סעודת הצהרים ועדין לא בא לא רבי יודל ולא רבי יעקב יוסף ובעל העגלה אין לדרכו והכרח רבי גרשון לחזור לביתו, ולא ראה פנים עם רבי יודל גרו יאיר שבא בשביל זה אחר כך דברתי הרבה עם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תעו ◀ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

רַבִּי זָאב בֶּן רַבִּי יַעֲקֹב מֵרַבְּנֵינוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, וְגַם קָבַל אֶצְלֵי
חֲדוּשִׁים שְׁלֵי לְעֵינַי בְּהֵם וּלְעֵת עָרַב בָּא רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף נֵרוֹ יֵאִיר
וְקָבַל אוֹתִי בְּאַהֲבָה רַבָּה כְּדַרְכֵּנוּ תָּמִיד:

לֵה וְהִנֵּה בְּאוֹתוֹ הָעֵת הָיוּ קִצָּת מִחֲלוּקֹת בֵּין הַשְּׁתַּפִּים רַבִּי דָב
וְרַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף בְּעֵינַי הָאֲטָקָאפּ (עֲבוּדָה בְּקַבְּלוֹת), שֶׁהָיָה מוֹכֵן רַבִּי
יַעֲקֹב יוֹסֵף לְנִסְעַ לְפִטְרִבוֹרְגַּ לְשֹׁכֵר וְעֵדִין לֹא בָּאוּ לְעִמָּק הַשְּׁוֹה
וּבִתְחִלָּה לֹא רָצִיתִי לְחַזוֹת דַּעְתִּי בְּזֶה כָּלֵל, אַחֵר כִּךְ בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי
הַפִּיתִי אֲזַנִּי קִצָּת לְשִׁמְעַ עֵינַי הַסְּכֻסֻּכִּים שְׂבִינִיָּהֶם וּבְרוּךְ הַשֵּׁם
שֶׁרַבִּי צְבִי נֵרוֹ יֵאִיר עָשָׂה שְׁלוֹם וּפְשָׁרָה בֵּינֵיהֶם, וְגַם אֲנֹכִי עֲזַרְתִּי
אוֹתוֹ קִצָּת וְאִזּוֹ עָשָׂה רַבִּי דָב סְעֻדָּה עֲבוּרֵי בְּלִילָה הַשִּׁיף לְיוֹם
רַבִּיעִי שֶׁהוּא לַיִל חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּט, שֶׁהוּא זְמַן לְדָתִי וְהַזְמִין כָּל
אֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ הַחֲשׁוּבִים וְגַם אֶת רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבָנוּ וְהִינּוּ כְּלָנוּ
מִסָּבִין אֶצְלוֹ:

לוּ גַם בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי אַחֵר חֲצוֹת בָּא יְדִידֵנוּ כְּבוֹד הָרַב וְכוּ' מוֹרְנוּ
הָרַב יוֹדִיל נֵרוֹ יֵאִיר וְדַבְּרָנוּ יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאִזּוֹ הִינּוּ כְּלָנוּ
בְּלִילָה עַל הַסְּעֻדָּה וְדַבְּרָנוּ עַל הַשְּׁלָחַן הַרַבָּה מֵרַבְּנֵינוּ זְכוֹרָנוּ
לְבִרְכָה, וְסַפְּרָנוּ מִנְּפִלְאוֹת הַסֵּפֶר הַנּוֹרָא שֶׁצָּוָה לְשָׂרֵף בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ
הָרַבִּים, וְעוֹד שְׂאָרֵי דְבָרִים נְפִלְאִים מֵרַבְּנֵינוּ הַנּוֹרָא זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה
גַּם הוֹכַחְתִּי אֶת אֶחָד עַל אֵיזָה דְבָרִים שֶׁלֹּא הוֹטְבוּ בְּעֵינֵינוּ וְכָל אֱלוֹ
הַדְּבָרִים וְכִיּוֹצֵא, כָּלֵם יֵשׁ לָהֶם שִׁיכוֹת אֶצְלֵי לְעֵינַי נְסִיעֵתִי לְאֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן אֲנִי כוֹתֵב הַכֹּל לְזַכָּרוֹן, אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר אִידֵי
יֵשׁ שִׁיכוֹת לְכָל עֵינַי וְעֵינַי לְנְסִיעֵתִי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֵר כִּךְ בָּאוּ
בְּנֵי הַנְּעוּרִים מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא הָיוּ עַל הַסְּעֻדָּה, וְנִגְנְנוּ כַּמָּה
נְגוּנִים וְהִינּוּ בְּשִׂמְחָה קִצָּת וְנִמְשָׁכָה הַסְּעֻדָּה עַד אַחֵר חֲצוֹת לִילָה:

סדר לקוטי עיצות הימני:

רפואה

א סגלה לחולה להסתכל על הציצת (ליקוטי מוהר"ן ז).
ב אשה שדמיה מרבים ואין לה וסת, אף על פי שהיין מזיק לה, עם כל זה רפואתה על ידי יין שהסתכל בו צדיק אמת (שם כט).
ג לפי הגדלת הדעת בן נתרבה השלום, וכן זוכין לרפואה. על כן עקר הרפואה על ידי עסק התורה שעל ידי זה זוכין לדעת (שם נו).
ד וכן על ידי טבילת מקוה נמשך דעת וזוכין לרפואה (שם).
ה טוב מאד לאדם כשאינו סומך על שום דבר כי אם על השם יתברך לבד. כי כשאינו סומך על השם יתברך צריך להשתדל אחר תחבולות רבות. למשל כשצריך לרפואה, צריך להשתדל אחר עשבים רבים ולפעמים אלו העשבים הצריכים לו, אינם בנמצא במדינתו, והעשבים הנמצאים אינם טובים למכתו. אבל הקדוש ברוך הוא טוב לכל המכות ולכל מיני חולאת לרפואתם, והוא בנמצא תמיד. על כן כשיש לו חולה חם ושלום, צריך שיהיה כל סמיכתו רק על תפלה ותחנונים, וזה יוכל למצא תמיד, ויעיל לו בודאי וכנ"ל. אבל לקבל רפואה על ידי רפואות הרופאים, זה צריך לחפש ולבקש מאד מאד, שיוכל למצא רופא עם רפואות שיוכל לרפאותו. ובאמת אינו בנמצא כלל כי הרופאים מזיקים יותר ממה שמועילים לעתים רחוקות כבאשר יבאר לקמן (שם יד).

ו מי שאין לו אמונת חכמים אין רפואה למכתו. והתקון לזה שידר איזהו נדר ויקים מיד, על ידי זה ישוב לאמונת חכמים ועל ידי זה יהיה לו רפואה שלמה (שם נו).

זֶה חֻקֵּי הַמִּשְׁפָּט וְזֶה הַדִּין לְעַמּוּת יִשְׂרָאֵל

ל'תעח - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -

ז זעה היא רפואה לחלי הקדחת (שם רסג).

ח עקר רפואת החולה היא רק על-ידי פדיון. ולא נתנה התורה רשות לרופא לרפאות כי אם אחר הפדיון, והינו אחר שעושים פדיון להחולה וממתיקין הדינים מעליו, אז יוכל הרופא לרפאות על-ידי רפואות, אבל לא קדם כי עקר הרפואה היא על-ידי פדיון (ליקו"מ ח"ב ג).

ט צדקה היא רפואה לכל המכות (שם ד).

סדר ספורי מעשיות הימני:

בת אחרת אמרו, שיפת-תאר ראויה למלך, כי עקר התכלית שיהיה העולם מישוב, כי לזה נברא העולם, ומאחר שהיפת-תאר מעוררת תאוה זו לישוב העולם, נמצא שהיא מביאה אל התכלית, על-כן יפת תאר ראויה למלך ובחרו להם יפת-תאר ומלכה עליהם, ובקשו להם ארץ גורמת לזה, והלכו וישבו שם.

בת אחרת אמרו, שעקר התכלית הוא הדבור, כי מותר האדם מן הבהמה הוא הדבור, ומאחר שזה עקר היתרון שיש לאדם, על כן זהו עקר התכלית על-כן בקשו להם איש דברן, שיהיה בעל-לשון, שידע כמה לשונות וירבה לדבר תמיד, כי איש כזה הוא אצל התכלית והלכו ומצאו איש צרפתי משגע, שהיה הולך ומדבר לעצמו ושאלוהו אם יודע לשונות, והיה יודע כמה לשונות ואיש כזה בודאי השיג התכלית (לפי דעתם הנבוכה), מאחר שהוא בעל-לשון, שיודע כמה לשונות, ומדבר הרבה מאד, כי הוא מדבר אפלו לעצמו על-כן הוטב בעיניהם איש הזה וקבלו אותו למלך ובחרו להם ארץ גורמת לענין שלהם, והלכו וישבו שם עם מלכם ובודאי הנתיג אותם בדרך הישר.

בַּת אַחֲרַת אָמְרוּ, שְׁעַקֵּר הַתְּכֵלִית הוּא שְׂמֵחָה כִּי כְּשֶׁנּוֹלָד בֶּן שְׂמֵחִים, כְּשֵׁי שֶׁחֲתָנָה שְׂמֵחִים, כְּשֶׁכּוֹבְשִׁים אֵיזָה מְדִינָה שְׂמֵחִים, נִמְצָא שֶׁתְּכֵלִית הַכֹּל הוּא שְׂמֵחָה עַל־כֵּן בְּקִשּׁוֹ אִישׁ שִׁיהִיָּה שְׂמֵחַ תָּמִיד, נִמְצָא שֶׁהוּא אֵצֶל הַתְּכֵלִית, וְהוּא יְהִיָּה מְלֶךְ עֲלֵיהֶם וְהִלְכוּ וּמְצָאוּ שֶׁהִיָּה הוֹלֵךְ עִרְל אֶחָד בְּכַתְּנַת בְּזוּי כְּדַרְכּוֹ, וְנִשָּׂא פְּלַעֲשִׁיל [בְּקִבּוּק] יִין־שָׂרָף, וְהִלְכוּ אַחֲרָיו כַּמָּה עִרְלִים וְזֶה הָעִרְל הִיָּה שְׂמֵחַ מְאֹד (כִּי הִיָּה שְׂכּוֹר מְאֹד) וְרָאוּ שֶׁזֶה הָעִרְל הוּא שְׂמֵחַ מְאֹד וְאִין לוֹ שׁוֹם דְּאָגָה, עַל־כֵּן הוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם הָעִרְל הַזֶּה, כִּי הַשֵּׁיג אֶת הַתְּכֵלִית שֶׁהוּא שְׂמֵחָה, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם, וּבִוְדָאֵי הִנְהִיג אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וּבִבְחָרוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לְעַנְיָן שְׁלָהֶם, דְּהֵינּוּ מְקוֹם כְּרָמִים (וְכִיּוּצָא), שִׁיהִיּוּ עוֹשִׂין יִין, וּמִתְחַרְצָנִים יְהִיּוּ עוֹשִׂין יִין־שָׂרָף, וְלֹא יֵלֵךְ שׁוֹם דְּבָר לְאַבּוּד, כִּי זֶהוּ עַקֵּר הַתְּכֵלִית אֵצֶלם לְשִׁתּוֹת וְלִהְשִׁתְּכָר וְלִהְיוֹת שְׂמֵחַ תָּמִיד, אַף־עַל־פִּי שְׂאִין שׁוֹם שִׁיכּוֹת וְעַנְיָן לְשִׁמְחָתָם, כִּי אִין לָהֶם כָּלֵל עַל מַה לְשִׁמְחָה, אַף־עַל־פִּי כֵּן זֶה הִיָּה עַקֵּר הַתְּכֵלִית אֵצֶלם לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל לֹא דְבָר וּבִבְחָרוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת כַּנֵּ"ל וְהִלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם.

סדר שְׁלָחוּ עֲרֹף הַיּוֹמִי:

(ה) עוֹבְרוֹת וּמִינִיקוֹת מִתְעַנּוֹת בִּט' בֵּאב כַּדְרֵךְ שִׁמְתַעֲנוֹת וּמִשְׁלִימוֹת בְּיוֹם כַּפּוֹר אֲבֵל בִּג' צוֹמוֹת אַחֲרֵים פְּטוּרוֹת מִלְּהַתְעַנּוֹת וְאֵע"פ כֵּן רָאוּ שֶׁלֹּא תֵאכְלָנָה לְהַתְעַנֵּג בְּמֵאכֵל וּמִשְׁתָּה אֵלֹא כַּדִּי קִיּוֹם הוֹלֵד (וְעֵיין לְעִיל סִימָן תַּק"נ סְעִיף א): (ו) חִיָּה כֹל שְׁלִשִׁים יוֹם וּכֵן חוֹלָה שֶׁהוּא צָרִיךְ לֵאכּוֹל אִין צָרִיךְ אוֹמֵד אֵלֹא מֵאכִילִין אוֹתוֹ מִיד דְּבִמְקוֹם חוֹלִי לֹא גִזְרוּ רַבָּנִין: הִגָּה וּמִיָּהוּ נוֹהֲגִין לְהַתְעַנּוֹת כֹּל זְמַן שְׂאִין לָהֶם צַעַר גָּדוֹל שֶׁהִיָּה לְחוּשׁ לְסַכְנָה וְהַמִּיקָל לֹא הִפְסִיד: (ז) רַחֲיִצָּה אֲסוּרָה בִּט' בֵּאב בֵּין בַּחֲמִין בֵּין בְּצוֹנָן אֲפִילוּ

להושיט אצבעו במים אסור: (ח) טבילה של מצוה בזמנה מותרת אבל בזמן הזה אין טבילה בזמנה הילכך לא תטבול בו וכן נהגו: (ט) אם היו ידיו מלוכלכות בטיט ובצואה מותר לרחוץ להעביר הלכלוך ולא יטול כל ידיו אלא לפי הצורך להעביר הלכלוך: הגה ואם עשה צרכיו אם מותר לרחוץ דינו כמו ביום כפור ועיין לקמן סימן תרי"ג ס"ג: (י) נוטל אדם ידיו שחרית וצריך ליזהר שלא יטול ידיו אלא עד סוף קשרי אצבעותיו: (יא) ולאחר שניגב ידיו ועדיין לחות קצת מעבירם על עיניו ואם היה לפלוף על גבי עיניו ודרכו לרחצם במים רוחץ ומעבירו ואינו חושש דהוה ליה כטיט וכצואה שרוחץ כדרכו ואינו חושש: (יב) ההולך להקביל פני רבו או אביו או מי שגדול ממנו או לצרכי מצוה עובר במים עד צוארו ואינו חושש וכן בחזרה מותר: (יג) ההולך לשמור פירותיו עובר במים עד צוארו ואינו חושש אבל בחזרה אסור: (יד) הבא מן הדרך ורגליו כהות מותר לרחוץ במים: הגה ומותר לשרות מפה במים בערב תשעה באב ומוציאה מן המים והיא מתנגבת ומקנח בה פניו ידיו ורגליו אפילו אינו עושה רק לתענוג שרי כיון שהיא נגובה (טו): (טו) סיכה אינה אסורה אלא של תענוג אבל מי שיש לו חטטין בראשו סך כדרכו ואינו חושש: (טז) נעילת הסנדל דוקא של עור אבל של בגד או של עץ או של שעם (פ"י קליפי עץ) וגמי מותר ושל עץ מחופה עור אסור: (יז) אבל ומנודה שמהלכים בדרך מותרים בנעילת הסנדל וכשיגיעו לעיר יחלוצו וכן בט"ב: הגה וכן במקום שדרים בין הנכרים לא יחלוץ כי אם ברחוב היהודים וכן נהגו (טז) והגהות מיימוני והגהות מרדכי רפ"ק: (יח) יש מי שאומר שלא ישן בליל ט"ב עם אשתו במטה ונכון הדבר משום לך לך אמרינן לנזירא: (יט) אם חל תשעה באב בשבת מותר בכולן אפילו בתשמיש המטה: הגה ויש אוסרים

תשמיש המטה וכן נוהגין (טור בשם ר"י ואגור ומנהגים): (כ) אין שאלת שלום לחבירו בת"ב והדיוטות שאינם יודעים ונותנים שלום משיבים להם בשפה רפה ובכבוד ראש: (כא) יש מי שאומר שלא ילך ויטייל בשוק כדי שלא יבא לידי שחוק וקלות והיתול: (כב) מקום שנהגו לעשות מלאכה בט' באב עושין במקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ובכל מקום ת"ח בטלים וכל הרוצה לעשות עצמו תלמיד חכם לענין זה עושה ואפילו במקום שנהגו שלא לעשות מותר ע"י נכרי אפילו בביתו ופרקמטיא להרויח ולהשתכר במקום שנהגו שלא לעשות מלאכה אסור ובמקום שנהגו לעשות מותר אלא שממעט שאפילו משנכנס אב ממעטין מלישא וליתן: הגה ולא נהגו באיסור מלאכה כ"א עד חצות (מנהגים) ונהגו להחמיר עד חצות בכל מלאכה שיש בה שיהוי קצת אפילו מעשה הדיוט אבל דבר שאין בה שיהוי כגון הדלקת נרות או קשירה וכדומה מותרת ולחלוב הפרות טוב לעשות על ידי נכרי אם אפשר בנכרי:

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

רעז: רבונו של עולם אתה יודע פמה בלבולים בלי שעור יש לי בענין זה, ובפרט בשעת התפלה כי איני יודע שום דרך בענין זה של ההכנעה והענוה איך להנצל מענוה פסולה הנקראת חנופה, ולבלי לפל בדעתי כלל לעולם, ולהתחזק בכל עז בעזות דקדושה בכל מה שאני צריך להתחזק, הן ביני לבין עצמי לבל אפל בדעתי כלל, רק להתחזק בשמחה בעז וחדוה תמיד, וחדות ה' יהיה מעזי והן בענין ההנהגה עם בני העולם שצריכין להיות עז וחזק כנמר נגד כל המונעים והמבלבלים והמחלישים דעת הרוצים לכנס בדרך הצדיקים האמתיים בפרט בעתים הקלו בדורות אלו בעוקבא דמשיחא, אשר נתרבה המחלקת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תפכ ׀ צמר מוהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
׀ צדק נתן ולא יעבור ׀ יצא לאור ע"י הוצאת ״נצחתי ואנצח״ שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

וְהַקְטַגּוּרִיאַ וְהַסְכּוּכִים בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים וְהַנְּלוּיִם אֲלֵיהֶם וּבֵין כָּל הָעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר נִמְצְאוּ אֲפֵלוֹ צְדִיקִים וּכְשָׁרִים שִׁיכּוּלִים לְהַחֲלִישׁ דַּעַת הַמַּתְחִיל לְכַנֵּם בְּעִבּוּדַת ה', מְכַל־שֶׁכֶן הַהַתְגַּרוֹת וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁל שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּעֵינָיו זֶה אָסוּר לְהֶאֱדָם לְהִיּוֹת עָנוּ וְנִכְנַע וְשָׁפַל כְּנִגְדָם, אֲדַרְבָּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת עֹז כְּנִמְר כְּנִגְדָם לְבַל יִמְנַעְהוּ שׁוּם מוֹנַע, וְאֵל יוּכַל לְהַחֲלִישׁ דַּעְתּוֹ שׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּעֶצְמוֹ שֶׁפְּלוֹתוֹ וּפְחִיתוּתוֹ שֶׁהוּא גָּרוּעַ הַרְבֵּה מִחֲקָמִים כְּנִגְדּוֹ וְחוֹלְקִים עָלָיו וּמַתְּלוֹצְצִים מִמֶּנּוּ וּמַחֲלִישִׁים דַּעְתּוֹ, אֵף עַל פִּי כֵן אָסוּר לוֹ לְהַתְּבַטֵּל כְּנִגְדָם, אֲדַרְבָּא צְרִיךְ לְהַתְּחִיזְק כְּנִגְדָם בְּכָל עֹז, וַיֹּאמֶר אֵף עַל פִּי כֵן גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְהַתְּקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי הַצְּדִיקִים הָעָנוּיִם בְּאַמֶּת בְּבַחֲיַנַּת עֲנוּהַ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְכַל גְּדוּלֵי עוֹלָם, הֵם אוֹחֲזִים בְּיַד כָּל הַשְּׁפָלִים וְהַרְחוּקִים, וּמְחִיזְקִים גַּם אוֹתֵי לְהַתְּקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

רַעַח: וְעַתָּה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי וְחִזְקֵנִי וְאַמְצֵנִי אֵיךְ לְזַכּוֹת לְזֶה, שֶׁאֲדַע תָּמִיד פְּחִיתוּתִי וְשֶׁפְּלוֹתִי בְּאַמֶּת, וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲזַכֶּה לְהַתְּחִיזְק נֶגֶד כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּחִלִּישִׁים אֶת הַדַּעַת יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, וְלֹא אֶתְבַּטֵּל נֶגְדָם כָּלֵל וְאֲזַכֶּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֶצְמִי תָּמִיד בְּכָל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת הַנִּמְצְאוּ בִּי עַדִּין, וּבְכַח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמִתִּיִּים הָאוֹחֲזִים בְּיַדֵּנוּ תָּמִיד, וּמְזַרְזִים וּמְחִיזְקִים אוֹתָנוּ לְהַתְּקָרֵב וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת יְהִיָּה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, וּלְבַלִּי לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנַע וּמְעַכֵּב וּמְבַלְבֵּל וְתַעֲזֹרְנִי וְתַחֲזֵקֵנִי וְתַאֲמִצֵּנִי תָּמִיד, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם אֲנִישִׁים אַחֲרָיִם, וּלְחִיזְקֵם בְּעִבּוּדְתְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת, כִּי אֲשֶׁר הִזְהַרְתָּנוּ עַל זֶה עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים שֶׁכָּל אָדָם מְחַיֵּב לְעַסֵּק בְּזֶה:

רעט: אָבִי שְׁבַשְׁמִים, יוֹדַע מַחֲשָׁבוֹת, יוֹדַע כָּל הַתְּעַלּוּמוֹת, אַתָּה לָבֵד יוֹדַע כַּמָּה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים אָנִי צָרִיךְ לְזָכוֹת לְכָל זֶה, כִּי אָנִי רַחוּק מֵעֲנָוָה אֲמַתִּיית בְּתַכְלִית הָרַחוּק, כִּי עֲנָוָה גְּדוּלָה מְכַלֵּם וּבְעֵצָם רַחוּקֵי מִמֶּךָ, גַּם לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ הֵיטֵב בְּעֵינַיִן זֶה נִמְנַע מִמֶּנִּי מְאֹד, אֵךְ אֵף עַל פִּי כִּן מִמֶּךָ לֹא יִפְּלֵא כָּל דְּבָר, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "הַיִּפְּלֵא מֵה' דְּבָר, הֵן כָּל תּוֹכָל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ מְזֻמָּה" וְאַתָּה יָכֹל לְזָכוֹת גַּם אוֹתִי לְעֲנָוָה אֲמַתִּיית וְתוֹרְנִי וְתִדְרִיכְנִי בְּאַמְתִּיךָ וְתִלְמִדְנִי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם כָּל בָּאֵי עוֹלָם, בְּאַפְּן שְׂאֵזֻכָּה לְהִיּוֹת קָטָן בְּעֵינַי מְכַלֵּם וְלִידַע שְׁפִלוּתִי בְּאַמְתִּי, וְאֵף עַל פִּי כִּן אֶהְיֶה עֵז וְחֹזֶק לְבָלִי לְהִתְבַּטֵּל נֶגֶד שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְבַלְבֵּל וּמְחַלִּישׁ דַּעַת זַכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשֵׁת הָעֲנָוָה הָאֲמַתִּיית שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנּוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, שְׁהִיָּה "עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה", וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מֵעֲנָוָה וְהַכְּנֵעָה שְׂאֵינָה כְּרָצוֹנְךָ חֲנִנִי מֵאַתָּה דַּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל, לְבַל אֲטַעָה אֶת עֲצָמֵי כָּלָל בְּעֵינַיִן הַהַכְּנֵעָה שְׁטוּעִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה לְמִדְּנֵי דֶרֶךְ הָאֲמַתִּי לְאַמְתּוֹ, שְׂאֵזֻכָּה לְכַוֵּן בְּזֶה וּבְכָל דְּבָר רָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתִּי זַכְּנִי לְהִתְפַּלֵּל וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאַמְתִּי בְּמַחִין דְּגִדְלוּת בְּכָל עֵת, בְּמַחִין גְּדוּלִים אֲמַתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, שְׁהִם עַקֵּר תַּכְלִית הָעֲנָוָה הָאֲמַתִּיית, כִּי בְּמָקוֹם גְּדֻלָּתוֹ שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנֻתָנוֹתוֹ עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, "הִטָּה ה' אֶזְנוֹךָ עֲנִנִי, כִּי עָנִי וְאַבְיוֹן אָנִי כִּי אַתָּה עִם עָנִי תוֹשִׁיעַ, וְעֵינַיִם רָמוֹת תִּשְׁפִּיל כִּי יִצִּיל אֶבְיוֹן מִשׁוּעַ, וְעָנִי וְאֵיִן עוֹזֵר לוֹ יַחֹם עַל דֵּל וְאַבְיוֹן, וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ" עֲזֹרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, עֲנִנִי אָבִי שְׁבַשְׁמִים, כִּי לָךְ לָבֵד הוֹחֵלְתִי, לָךְ לָבֵד אָנִי קוֹרֵא, לָךְ לָבֵד אָנִי מְצַפֶּה, לִישׁוּעָתְךָ לָבֵד אָנִי מְחַכֶּה, לְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוּלִים וְחַסְדֶיךָ הַגְּנוּזִים לָבֵד תְּלוּיּוֹת עֵינַי וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל הַיּוֹם אוּלַי יַחֹם אוּלַי יִרְחַם, אוּלַי יַחֹם עִם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תפד ✧ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

עָנִי וְאֶבְיוֹן אֹלֵי יְרֵחַם "כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוֹת עָנִי, וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וּבְשֹׁעוֹ אֱלֹוֵי שָׁמַע כָּל עֲצֻמוֹתַי תֹּאמְרָנָה ה' מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ", שֹׁעַת עֲנִיִּים אֶתָּה תִשְׁמַע צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ תֵּן "לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְיָנֶךָ תִּסְעֶדְנִי וְעֲנֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי" רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכִּיכִי רוּחָא עֲנִינָא "וְאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹקִים חוֹשָׁה לִי, עֲזָרִי וּמִפְלְטִי אֶתָּה ה' אֵל תִּאֲחָר" אָמֵן וְאָמֵן: